

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 526

Χαλκίδα, 23 Μαρτίου 2020

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 114^α
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρός
Τόν Ἱερό Κληρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἱστιαίας καί Βορείων Σποράδων.

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

Μέσα στή μελαγχολική ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία, ἐδῶ καί καιρό, ἔχει ἐξαπλωθεῖ μέ ἀπρόσμενο ἐντελῶς τρόπο καί γοργό ρυθμό σέ ὄλο τόν πλανήτη, λόγω τῆς ἐμφανίσεως καί ταχυτάτης μεταδόσεως τοῦ ἀπειλητικοῦ γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου Κορωνοϊοῦ, ἔρχεται καί πάλι σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, μέ δικαιολογημένο ἐορταστικό τόνο, νά σαλπίσει σέ παγκόσμια ἐμβέλεια τό χαρούμενο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν ὁποία, δυστυχῶς, ἐφέτος θά ἀκούσουμε καί θά δοῦμε μόνο ἀπό τά μέσα τῆς γενικῆς ἐνημερώσεως τοῦ λαοῦ, λόγω τῆς ἀπαγόρευσης τῆς κυκλοφορίας, καλεῖ ὀλόκληρη τήν κτίση, ἐπίγεια καί οὐράνια, νά γιορτάσει καί νά δοξολογήσει τόν αἴτιο τῆς μεγάλης χαρᾶς.

Ὁ Θεός, λυπήθηκε τόν ὄντως ἀξιοθρήνητο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος χωρίστηκε ἀπ' Αὐτόν, πού εἶναι ὁ πλάστης του καί ἡ ζωή του, καί κληρονόμησε τόν Ἄδη καί τόν θάνατο. Νικημένος, λοιπόν, ὁ κτίστης καί δημιουργός τῶν πάντων, ἀπό τήν ἴδια Του τήν εὐσπλαχνία, κατακάμφθηκε, λύγισε μέχρι κάτω, στή γῆ καί ἔγινε ἄνθρωπος, προκειμένου νά ὀδηγήσει τόν πεσμένο, ἀποστάτη ἄνθρωπο, στό ἀρχαῖο ἀξίωμα.

Ὁ Θεός σαρκώνεται! Συλλαμβάνεται ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἄνευ σποράς, εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Πανάγνου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς Παναγίας μας, καί βρεφουργεῖται, ἀναπλάθοντας, διά τῆς συγκράσεως, τῆς προσλήψεως, δηλαδή, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καί τῆς ἀσυγχύτου καί ἀδιαιρέτου ἐνώσεως μαζί της, ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος. Μαζί μέ τόν ἀνθρωπο νεουργεῖται καί ὅλη ἡ κτίση. Γί' αὐτό καί μέ εὐγνωμοσύνη πολλή ὑμνολογοῦμε τήν Παναγία μας, ἡ ὁποία μέ τήν ὑπακοή Της στό θεῖο θέλημα, ἔγινε μητέρα τῆς Ζωῆς. «Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν».

Αὐτή ἡ χαρά εἶναι παγκόσμια καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, τό θεανθρώπινο αὐτό Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, μᾶς καλεῖ σήμερα νά γιορτάσουμε μέ τήν καρδιά μας, κάνοντας χρήση τῶν λόγων τοῦ θεοπνεύστου ὑμνωδοῦ: «λαοί εὐαγγελίζεσθε τήν ἀνάπλασιν κόσμου».

Εἶναι δυνατόν, ὅμως, νά διερωτηθεῖ ὁ παραλήπτης τοῦ προσκλητηρίου, σύγχρονος ἀνθρωπος, ἐάν πράγματι, ὡς Ἐκκλησία, εἴμαστε ἐντός τόπου καί χρόνου. Πῶς εἶναι δυνατόν, θά ἀντεῖπει, νά χαρεῖ ὁ ἀνθρωπος, ὅταν βρίσκεται ἀπομονωμένος ἀπό τήν κοινωνία καί τρομοκρατημένος ἀπό τήν διασπορά καί τόν ἀνελέητο θερισμό τοῦ θανάτου; Σ' αὐτή τήν ὀρθολογιστική καί ἀγωνιώδη θεώρηση τῶν πραγμάτων, ἀπάντηση δίνει μόνον ἡ πίστις· ἡ ἐμπιστοσύνη καί ἡ ἀφοσίωση στόν Κύριό μας, ὁ ὁποῖος «ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκ. 6, 2). «Εγὼ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰωάν. 16, 33), μᾶς φωνάζει. Ἡ νίκη Του εἶναι δεδομένη! Νοσηματοδοτεῖ, μεταμορφώνει τόν βίον, πού ἔχει ἀρχή καί τέλος, καί χαρίζει ζωή ἀτελεύτητη. «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἄν ἀποθάνῃ, ζήσεται» (Ἰωάν. 11, 26). Νά γιατί πάντοτε ἡ πίστις εἶναι πηγὴ χαρᾶς! Εἶναι μαζί μας ὁ Θεός! Ὅπου κι ἂν εἴμαστε, ὅ,τι κι ἂν μᾶς συμβεῖ. «Ποῦ εἶναι δυνατόν νά πορευθῶ, διερωτᾶται ὁ Ἱερός ὑμνωδός, ὥστε νά εἶμαι μακρὰν ἀπό τό Πνεῦμα σου; Καί ποῦ νά καταφύγω, ὥστε νά μὴ εὐρίσκομαι κάτω ἀπό τό ἰδικόν σου βλέμμα; Ἐάν ἀναβῶ στόν οὐρανόν, σύ ὑπάρχεις ἐκεῖ. Ἐάν καταβῶ στόν ἄδην, σύ παρευρίσκεσαι ἐκεῖ.» (Ψαλμ. 138, 7-8).

Μ' αὐτή τήν ὀπτική τῆς πίστεως ὀφείλουμε νά βλέπουμε τήν καθημερινότητά μας. Ἐτσι, ἀκόμη καί τὰ ὀδυνηρά εἶναι δυνατόν νά μᾶς ὠφελοῦν.

Ἡ ἐνσκήψασα πανδημία τοῦ Κορωνοϊοῦ μπορεῖ νά λειτουργήσῃ θετικά, μέ τό νά μᾶς βοηθήσῃ νά συνειδητοποιήσουμε τὰ ὄρια μας καί τό σοβαρό λάθος πού κάνουμε, ὅταν χωριζόμαστε ἀπό τόν Θεό. Καταπατοῦμε συχνά, δυστυχῶς, μέ ἀναίδεια καί θράσος τίς ἐντολές Του, θεοποιῶντας τόν ἑαυτό μας καί τό δικό μας θέλημα καί ὑποκύπτοντας σέ κάθε ἀμαρτωλή ἐπιθυμία, πού μᾶς ὑπαγορεύει ὁ ἐχθρός μας διάβολος. Κακοποιοῦμε τήν φύση καί ἐκείνη ἐπαναστατεῖ σέ

βάρος μας. Σχεδιάζουμε τόν έλεγχο του σύμπαντος, όνειρευόμαστε τήν παντοκρατορία μας καί όμως «έν ριπή όφθαλμου» όλα κρημνίζονται.

Ή έπιχειρούμενη καί ποθητή από τόν ύψηλόφρονα άνθρωπο, κοσμοκρατορία, φέρνει τόν ίδιο, σέ τέτοιο σημείο, νά φοβάται ακόμη καί τόν ίσκιό του, νά φεύγει χωρίς κανείς νά τόν καταδιώκει καί νά τρέμει, όπως λέγει ή Αγία Γραφή, ακόμα καί τόν θόρυβο από τό θρόϊσμα τών φύλλων του δένδρου!

Έάν αυτό τό συνειδητοποιήσουμε, καί οί δοκιμασίες μᾶς δίνουν αυτή τήν εύκαιρία, γι' αυτό άλλωστε τίς έπιτρέπει ό Θεός, τότε μπορούμε νά ξαναβρούμε τό δρόμο μας, διά τής μετανοίας! Καί από τότε πού θά πάρει ό άνθρωπος τήν απόφαση νά έπιστρέψει στόν μόνο αληθινό καί ζωντανό Θεό, αρχίζει νά τόν εγκαταλείπει ό φόβος καί νά τόν επισκέπτεται ή χάρις καί ή χαρά! Καί αυτή ή χαρά είναι αληθινή, γεμίζει τήν καρδιά, δέν είναι έπιφανειακή καί πρόσκαιρη, όπως αυτή πού τάχα μᾶς δίνει ό κόσμος τής άμαρτίας καί διαχέεται καί σέ όλόκληρη τήν δημιουργία, σέ όλη τή πλάση.

Αυτή τήν σχέση τής έμπιστοσύνης καί αγάπης πρός τόν Θεό είχαν καί όσοι γενναίοι πρόγονοί μας ανέλαβαν καί εκήρυξαν τήν Έλληνική Έπανάσταση του 1821, ή όποία, κατά τήν δική τους όμολογία, δέν μοιάζει μέ καμμία άλλη κοινωνική επανάσταση, καί ή όποία, μέ τή βοήθεια του Θεού καί τή χάρη τής Παναγίας, έφερε τήν αναγέννηση του Έθνους. Τήν χαρά τής Έλευθερίας!

Πολλοί καί τότε, ρεαλιστές καί δῆθεν μυαλωμένοι, εύρισκόμενοι, τάχα, έντός τόπου καί χρόνου, τούς θεώρησαν τρελλούς. Κάποιοι, δυστυχώς, ακόμη καί σήμερα τούς θεωροῦν έτσι. Ή τών πραγμάτων, όμως, αλήθεια τούς δικαιώνει καί τούς τιμᾷ!

Αγαπητά μου παιδιά,

Καλούμαστε καί φέτος, λοιπόν, νά έορτάσουμε, μέ αυτόν τόν διαφορετικό τρόπο, στερούμενοι τήν Θεία Κοινωνία, ακόμη καί τόν άπλό, κατά μόνας, εκκλησιασμό μας, αφού αυτός δέν ανήκει πλέον στίς εξαιρέσεις τής άπαγορεύσεως... Δέν μᾶς έμποδίζει, όμως, κανείς νά μετανοήσουμε καί νά αφήσουμε, έκαστος, τά έργα του σκότους. Νά έπιστρέψουμε στό δρόμο του Θεού. Νά τόν αγαπήσουμε καί νά τόν έμπιστευθούμε, υπακούοντας στίς έντολές Του. Χωρίς υπακοή, ή πίστη είναι κίβδηλη! Χωρίς υπακοή, ή αγάπη είναι ψεύτικη! Χωρίς υπακοή, ή ταπείνωση είναι θεατρική! Χωρίς υπακοή στό Θείο Θέλημα, δέν υπάρχει έλευθερία! Νά μοιάσουμε, στήν ταπείνωση καί τήν υπακοή, στήν Παναγία μας, στήν όποία, ως χαράς δοχείον καί αίτία, όφείλουμε αιώνια εύγνωμοσύνη.

Σᾶς εὐχομαι τήν μόνιμη ἀγαλλίαση τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀναφαίρετη
χαρά τῆς Παναγίας καί διατελῶ·

Μετά πατρικῆς ἀγάπης καί στοργῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Χαλκίδης Χρυσόστομος

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Σημείωση: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθεῖ ἀργά καί καθαρά τήν Τετάρτη 25 Μαρτί-
ον ἐ.ἔ., κατ' οἰκονομίαν, στό Κοινωνικό, στόν Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, ἀπ' ὅπου θά μεταδοθεῖ ραδιοφωνικά καί διαδικτυα-
κά ἡ Θεία Λειτουργία καί νά ἀποσταλεῖ σέ ὅλους τούς Κληρικούς, μέ τήν παρά-
κληση, νά φροντίσουν, ἐάν δύνανται, τήν κοινοποίησή της στόν Λαό τοῦ Θεοῦ!

Ἐσωτερική Διανομή:

Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.